

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **H. P.**, narozeného, bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2016, č. j. 500 909 358/315-JC,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí označené v záhlaví tohoto rozsudku. Jako důvod podání žaloby uvedl následující:

Sdělil, že uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o přiznání starobního důchodu. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že není možné přihlédnout k dobám pojištění, které žalobce získal na území bývalé S tím však nemůže souhlasit. V době, kdy do České republiky přišel, byla Smlouva v platnosti, doby pojištění na území rovněž získal v době, kdy smlouva o sociálním zabezpečení platila. Nemůže tedy akceptovat, že díky politické situaci v jeho rodišti nemá nyní nárok na zápočet doby pojištění a tím pádem nemá nárok na důchod.

Navrhoval, aby výše uvedené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc vrácena tomuto orgánu k dalšímu řízení, a aby při novém rozhodování o starobním důchodu žalobce bylo přihlédnuto k době pojištění získané na území bývalé Přiložil také doklady o dobách pojištění získaných na území bývalé v letech 1981 až 1990. Pokud jde o doklady

o dobách pojištění, založil žalobce do spisu kopii potvrzení vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí republiky, kterým prokazoval, že byl zaměstnán na území bývalé od 1. 1. 1981 do 31. 12. 1990, kdy potvrzení uvedeného ministerstva je datováno dnem 2. 8. 2016.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že svým rozhodnutím č. j. 500 909 358/315-JC ze dne 24. 5. 2016 nevyhověla uplatněným námitkám a plně potvrdila prvoinstanční rozhodnutí č. j. R-27.4.2016-421/500909358 ze dne 27. 4. 2016 o zamítnutí žádosti žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) a s přihlédnutím k Smlouvě mezi ČR a Svazovou republikou o sociálním zabezpečení č. 130/2002 Sb. m.s. (dále jen Smlouva). Pro vznik nároku na starobní důchod platný zdp vyžaduje získání potřebné doby pojištění a současně dosažení potřebného důchodového věku - § 28 zdp. Podle ust. § 29 odst. 1 písm. e) zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal nejméně 29 let doby pojištění a dosáhl potřebného věku v roce 2013. K 9. 3. 2013, kdy žalobce dosáhl důchodového věku (62 let a 6 měsíců), však žalobce získal pouze 9 roků a 107 dní, nikoliv potřebných zákonem vyžadovaných plných 29 let doby pojištění. Žalobci nevznikl nárok na starobní důchod ani za použití ust. § 29 odst. 2 písm. f) zdp, neboť zde zákon vyžaduje dosažení důchodového věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 zdp (9. 3. 2018) a současně získání alespoň 20 roků doby pojištění. Žalobce ani tyto podmínky nesplňuje. K době pojištění získané na území nelze přihlídnout, neboť Smlouva pozbyla platnosti dne 6. 1. 2011 a nová uzavřena nebyla. Jelikož nebyla dosud potvrzena srbským nositelem žádná doba pojištění na území Srbska, když se jedná o dobu pojištění získanou na území, nelze tuto dobu pojištění započítat. Srbský nositel pojištění přislíbil neprodleně vystavení potvrzení o dobách pojištění žalobce po obdržení požadovaných údajů. V rozhodnutí o námitkách žalovaná popsala skutkový stav, právní úpravu dopadající na daný případ a zdůvodnila, proč nelze přihlídnout k době pojištění získané žalobcem na území bývalé

Včasnou správní žalobou žalobce nesouhlasí se zamítnutím žádosti o přiznání starobního důchodu, neboť v době příchodu do ČR Smlouva byla v platnosti a i doby pojištění v získal za její platnosti. Nesouhlasí s tím, aby kvůli politické situaci, neměl nárok na důchod. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí, a aby při novém rozhodování o jeho nároku na starobní důchod bylo přihlédnuto i k dobám pojištění získaným na území bývalé v letech 1981-1990.

V dávkovém spise je mj. založena žádost žalobce, státního příslušníka, o starobní důchod sepsané na MSSZ Brno dne 10. 3. 2014, ode dne 9. 3. 2013. Podle poznámky žadatel pracoval v v letech 1977-1992 (původně, v některých letech i na území dnešního), o důchod ze nežádá. Žadatel má jako cizinec povolen trvalý pobyt na území ČR od 5. 9. 2003.

Ve spise je založena obsáhla korespondence z 4/2013 - 3/2016 se nositelem pojištění ohledně vystavení potvrzení o dobách pojištění žalobce získaných na území bývalé, opakované urgencye, korespondence informující žadatele o důchod o stádiu a nemožnosti vyřízení jeho žádosti, o výsledku zjištění a šetření. Z provedeného šetření je zřejmé, že žalobce trvale bydlí v ČR, adresu trvalého pobytu v nemá, je občanem, tudíž nemá průkaz občana, veškeré doklady o době zaměstnání v předložil. nositel pojištění dne 8. 12. 2015 uvedl, že z jejich strany bylo provedeno šetření u služby

ředitelství Bohužel na mikrofilmu neexistují registrované údaje o době pojištění ani výdělku. Vzhledem k tomu, že se jedná o doby pojištění z, není srbský nositel pojištění schopen v současné době potvrdit dobu pojištění na území Jakmile příslušná služba matriční evidence získá mikrofilmy s registrovanými údaji, dodatečně zašle potvrzení o době pojištění žalobce.

S přihlédnutím k opakovaným urgencím žadatele a ke skutečnosti, že srbský nositel pojištění nepotvrdil žádnou dobu pojištění získanou žalobcem na území, a tedy hodnotitelnou dle srbských předpisů, byla žalovaná nucena rozhodnout o žádosti žadatele výhradně na základě dob pojištění získaných žalobcem na území ČR.

V OLDP ze dne 27. 4. 2016 byla zhodnocena veškerá prokázaná a doložená doba z českého pojištění, zaměstnání OSVČ a evidence u úřadu práce. Za veškerou dobu činnosti OSVČ není zapláceno pojištění, není proto zhodnoceno plně. Doba zaměstnání, pojištění v cizině nebyla uznána a potvrzena penzijním orgánem v zahraničí.

Ačkoliv žalobce dosáhl důchodového věku, nelze mu přiznat a vyplácet starobní důchod, protože nezískal potřebnou dobu pojištění. K dokladům prokazujícím dobu pojištění v předloženým žalobcem není ČSSZ oprávněna přihlédnout, a ani je sama jakkoliv vyhodnocovat, jejich uznání a hodnocení přísluší srbskému nositeli pojištění, popř. v

Při rozhodování o nároku na důchod v případě, že osoba získala doby pojištění v ČR a v některém ze smluvních států, se posuzuje nárok na důchod nejen podle českých vnitrostátních předpisů, ale současně i podle mezinárodní smlouvy o sociálním zabezpečení, kterou Česká republika s příslušným státem uzavřela. Způsob řízení závisí na typu smlouvy (proporcionální, teritoriální), na tom, zda žadatel o důchod žije na území ČR nebo na území smluvního státu, zda jsou splněny podmínky nároku (dosažení důchodového věku a získání potřebné doby pojištění) podle českých vnitrostátních předpisů nebo jenom s přihlédnutím k době pojištění získané v druhém smluvním státě, a na dalších skutečnostech, které jsou v jednotlivých smlouvách specifikovány rozdílně.

Sociální zabezpečení osob migrujících mezi Českou republikou a a upravuje bilaterální smlouva mezi Českou republikou a Svazovou republikou o sociálním zabezpečení č. 130/2002 Sb. m. s., vztahující se bez ohledu na občanství na všechny osoby, které byly pojištěny v České republice nebo v a Smlouva byla podepsána dne 17. 1. 2002 a vstoupila v platnost dne 1. 12. 2002. Dne 3. června 2006 došlo k vyhlášení nezávislosti Republiky, která se oddělila od soustátí a Uvedenou bilaterální smlouvou o sociálním zabezpečení budou i nadále vázány jak samostatná Republika, tak, které je nástupnickým státem bývalé Svazové republiky Smlouva zajišťuje rovné nakládání s občany druhého smluvního státu jako s vlastními občany, princip jediného pojištění, sčítání dob pojištění pro vznik nároku na dávku sociálního zabezpečení a výplatu dávek do druhého smluvního státu. Smlouva upravuje pravidla pro poskytování důchodů, dávek v nemoci a mateřství (zdravotní péče a peněžitých dávek), dávek při pracovních úrazech a nemocích z povolání (zdravotní péče a peněžitých dávek), dávek v nezaměstnanosti, přídavků na děti a pohřebného.

Tato smlouva se vztahuje na jugoslávské právní předpisy, mj. o důchodovém a invalidním pojištění, pojištění pro případ pracovního úrazu a nemoci z povolání atd. a na české právní předpisy, mj. o důchodovém pojištění a o zvýšení důchodu pro bezmocnost.

Smlouva se vztahuje na všechny právní předpisy, které zahrnují, mění nebo doplňují právní předpisy výše uvedené. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států a na jiné osoby, pokud odvozují svá práva od těchto osob.

Podle čl. 16 Smlouvy je-li vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu podmíněno získáním doby pojištění, přihlíží instituce tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, také k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by byla získána podle jejich právních předpisů za podmínky, že se nepřekrývají.

Jednotlivé orgány mezi sebou komunikují předepsanými tiskopisy.

Podle přechodných ustanovení smlouva nezakládá nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost. Pro stanovení nároků na dávky podle této smlouvy se přihlídně také k dobám pojištění, které byly získány podle právních předpisů smluvních států před jejím vstupem v platnost. Tato smlouva platí i pro pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost, jestliže nároky nebyly vypořádány jednorázovou platbou. Podle Správního ujednání kompetentní instituce smluvních států se vzájemně neodkladně informují o každé podané žádosti o dávky, skutečnostech významných pro přiznání nároku a stanovení výše dávek, jakož i o rozhodnutích o projednání nároku na dávky, přičemž doručení údajů na stanovených dvojjazyčných tiskopisech nahrazuje doručování originální dokumentace. Instituce, které byla žádost podána, vyplní tiskopisy s údaji o době pojištění na území daného smluvního státu a dalšími potřebnými údaji, a poté je doručí instituci druhého smluvního státu. Instituce druhého smluvního státu vyplní tiskopis o době pojištění, která se zohledňuje podle jeho právních předpisů a doručí jej instituci, které byla žádost o dávky podána.

Ze znění Smlouvy a Správního ujednání je zřejmé, že žalovaná postupovala a komunikovala se srbským nositelem pojištění podle dohodnutých pravidel a postupů.

Pokud strana nepotvrdila potřebné údaje o rozsahu a době pojištění žalobce na území dle svých předpisů, neboť jde o dobu získanou na území, rozhodla žalovaná správně, pokud zamítala žádost žalobce pro nezískání potřebné doby pojištění získané výhradně podle českých právních předpisů.

Vzhledem ke shora uvedenému, kdy žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, nárok na starobní důchod nevznikl. Rozhodnutí žalované je v souladu s platnými právními předpisy a tedy zcela zákonné. Žaloba je nedůvodná, a proto žalovaná navrhuje její zamítnutí.

Dále pak dodala, že dodatečně až po vydání obou rozhodnutí ČSSZ dne 10. 10. 2016 obdržela potvrzení o uznané době pojištění v od 1. 1. 1981 do 31. 12. 1990 v rozsahu 3650 dní vystavené dne 15. 9. 2016 Penzijním úřadem Republiky Žalobce na území nepracoval, pracoval pouze na území K odpracované době získané v „nesmluvní“ cizině nelze pro nárok na český důchod přihlídnout, neboť ve vztazích mezi Českou republikou a Republikou totiž smlouva pozbyla platnosti dnem 6. 1. 2011 a nová dosud uzavřena nebyla. Jelikož nárok na starobní důchod vznikl žalobci dnem 9. 3. 2013, tj. až po platnosti Smlouvy s Republikou, tzn. v době již nesmluvního vztahu mezi ČR a Kosovem, není žádný právní nárok na zhodnocení doby pojištění získané v pro účely českého důchodového pojištění. Státy, s nimiž ČR smlouvu o sociálním zabezpečení

neuzavřela, resp. v případě neexistence mezinárodní smlouvy o sociální zabezpečení, nelze k dobám pojištění získaným v tzv. nesmluvních státech přihlížet. Pro nárok na český důchod je třeba postupovat výlučně podle vnitrostátních právních předpisů ČR, které započtení doby pojištění získané v nesmluvním státě pro vznik nároku na důchod v ČR neumožňují. Uvedený doklad včetně korespondence zaslané žalobci je založen. ČSSZ tak může za daného stavu věci ve smyslu Smlouvy přihlížet výhradně k dobám pojištění, které by potvrdil srbský nositel pojištění jako vlastní doby pojištění. Jelikož srbský nositel pojištění však žádnou dobu pojištění na svém území nepotvrdil, nelze k dodatečně sdělené době získané a uznané v od 1. 1. 1981 do 31. 12. 1990 přihlídnout.

Pokud jde o napadené rozhodnutí vydané dne 24. 5. 2016, rozhodla žalovaná tak, že námitky žalobce se zamítají a rozhodnutí ČSSZ, č. j. R-27.4.2016-421/500909358 ze dne 27. 4. 2016 se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedeno, že prostudováním spisové dokumentace bylo zjištěno, že si účastník řízení podal dne 10. 3. 2014 na MěSSZ Brno žádost o starobní důchod s požadovaným datem přiznání od 9. 3. 2013. Dle ust. § 28 zdp, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popř. splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle ust. § 29 odst. 1, zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně – dle písm. e) – 29 let a dosáhl důchodového věku v roce 2013.

Dle ust. § 32 odst. 2 zdp, se u pojištěnců narozených v období let 1936 až 1977 důchodový věk stanoví podle přílohy k tomuto zákonu. Stanoví-li se důchodový věk s přičtením kalendářních měsíců, považuje se za důchodový věk věk dosažený v posledním přičteném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce; neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni posledního přičteného kalendářního měsíce.

Podle přílohy k zdp, činí důchodový věk účastníka řízení (nar. 9. 9. 1950) 62 let a 6 měsíců. Účastník řízení tedy z uvedeného důvodu dosáhl důchodového věku dne 9. 3. 2013.

Potřebná doba pojištění pro nárok na starobní důchod u účastníka řízení vzhledem k uvedenému činí 29 let. Dle údajů dostupných z evidence ČSSZ vyplývá, že účastník řízení získal ke dni, kdy dosáhl důchodového věku, celkem 9 roků a 107 dní pojištění. Vzhledem k uvedenému účastník řízení nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod dle ust. § 29 odst. 1 písm. e) zdp.

Podle ust. § 29 odst. 2 zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod též, jestliže nesplnil podmínky podle odst. 1 a získal dobu pojištění nejméně – dle písm. f) 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození.

Žalovaná konstatuje, že účastník řízení v současné době nedosáhl věku o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle ust. § 32 zdp pro muže stejného data narození a rovněž nezískal 20 let doby pojištění (získal 9 let a 107 dnů). Účastník řízení tak nesplňuje podmínky pro nárok na starobní důchod ani podle ust. § 29 odst. 2 zdp.

K námitkám účastníka řízení žalovaná uvedla, že ve vztazích mezi ČR a Republikou Smlouva pozbyla platnosti dne 6. 1. 2011 a nová nebyla uzavřena. ČSSZ tak může ve smyslu Smlouvy přihlížet výhradně k dobám pojištění, které potvrdí srbský nositel pojištění jako vlastní doby pojištění. Vzhledem k tomu, že srbský nositel pojištění nepotvrdil účastníku řízení žádnou dobu pojištění na území, neboť se v jeho případě jedná o dobu pojištění získanou na území, nemohla ČSSZ námitkám účastníka řízení vyhovět. Ze sdělení nositele pojištění vyplývá, že jakmile příslušná služba matriční evidence získá mikrofilmy s příslušnými registrovanými údaji, dodatečně zašle ČSSZ potvrzení o dobách pojištění účastníka řízení.

S ohledem na tyto skutečnosti žalovaná rozhodla, jak ve výroku uvedeno.

Krajský soud v Brně zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti. Pokud jde o žalobce, je narozen 9. 9. 1950, žádost o starobní důchod byla s žalobcem sepsána na MSSZ Brno dne 10. 3. 2014, kdy žalobce požadoval přiznat starobní důchod a datum přiznání uvedl 9. 3. 2013.

Z podkladů bylo zjištěno, že žalobce pracoval na území ČR od 1. 11. 1993 do 16. 8. 2011, jak vyplývá z evidence ČSSZ, od 17. 8. 2011 k datu sepsání žádosti byl evidován na úřadu práce v ČR. Dále z žádosti vyplývá, že státy, se kterými má ČR uzavřenou bilaterální smlouvu o sociálním zabezpečení v případě žalobce, je, v o starobní důchod nežádá, dále uvedeno, že státy, se kterými nemá ČR uzavřenou bilaterální smlouvu o sociálním zabezpečení je Republika a žalobce doplnil, že v letech 1977 až 1992 pracoval v (původně v bývalé). Uvedl, že v některých letech pracoval i na území dnešního, přesné datum si nepamatuje. Správnost údajů žalobce stvrdil svým podpisem.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Žalobce se domáhá v České republice přiznání starobního důchodu, když uvedl v žádosti, že kromě České republiky pracoval i v i Republice, a že důchod v Srbsku nežádá.

Z potvrzení vydaného Ministerstvem vnitra, Odborem azylové a migrační politiky, Regionální oddělení pobytu cizinců Brno, č. j. OAM-159773/MC-2012 vyplývá, že podle zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, žalobce, narozený, státní příslušnost, má na území ČR povolen trvalý pobyt od 5. 9. 2003.

Z dokladů založených v dávkovém spise pak vyplývá, že pokud jde o dobu pojištění získanou žalobcem na území ČR, jedná se o dobu 9 let a 107 dnů, přičemž žalobce tuto dobu pojištění na území ČR nezpochybňuje. Nezpochybňuje také dobu, kdy podle českých právních předpisů žalobci vznikl nárok na starobní důchod s ohledem na datum jeho narození, a to je ve věku 62 let a 6 měsíců, tedy ode dne 9. 3. 2013, když žalobce žádost o přiznání starobního důchodu podle českých právních předpisů žádá tedy od tohoto data, jak v žádosti uvedeno, tj. ode dne 9. 3. 2013.

Dále pak je zřejmé podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, že žalobce, který dosáhl v roce 2013 důchodového věku, musel získat dobu pojištění plných 29 let.

V českém důchodovém pojištění však žalobce získal k tomuto datu pouze 9 let a 107 dnů pojištění.

Soud má za to, že žalovaná postupovala správně, podle platných právních předpisů, když v souladu se zákonem č. 130/2002 Sb. m. s. se obrátila na srbského nositele pojištění a jeho příslušné orgány ohledně potvrzení doby pojištění žalobce na území

V tomto směru se však přes veškerou snahu ČSSZ nepodařilo potvrdit žádnou dobu pojištění žalobce v a teprve po vydání rozhodnutí dne 10. 10. 2016 žalobce doručil žalované potvrzení příslušného orgánu sociálního zabezpečení z Republiky, kdy příslušný orgán této republiky potvrdil žalobci dobu pojištění 3.650 dnů odpracovaných v v období 1. 1. 1981 až 31. 12. 1990. Potvrdil tedy dobu pojištění 10 let.

Žalobce má za to, že tato doba by mu měla být započítána do nároku na starobní důchod.

Krajský soud v Brně uvádí, že žalovaná však postupovala správně podle zákona č. 130/2002 Sb. m. s. a Sdělení Ministerstva zahraničních věcí k provedení uvedené smlouvy, když dle jejího čl. 16 – Sčítání dob pojištění, v odst. 1 je uvedeno, že je-li vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu podmíněno získáním doby pojištění, přihlíží instituce tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, také k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jakoby byla získána podle jejich právních předpisů, za podmínky, že se nepřekrývají.

Podle Správního ujednání k provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Svazovou republikou o sociálním zabezpečení, čl. 2, institucemi podle čl. 1 odst. 1 bodu 3. Smlouvy jsou v České republice Česká správa sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovny, okresní úřady a úřady práce a Svazové republiky Republikový fond důchodového a invalidního pojištění zaměstnanců, Republikový fond důchodového a invalidního pojištění samostatně výdělečných činností, Republikový fond důchodového a invalidního pojištění zemědělců, Republikový fond důchodového a invalidního pojištění, Republikový úřad zdravotního pojištění, Republikový fond zdravotnictví, Republikový úřad trhu práce a Pracovní úřad

Krajský soud v Brně uvádí, že žalovaná postupovala správně, když se obracela na příslušné orgány, ohledně potvrzení získané doby pojištění žalobce, když do data vydání rozhodnutí se nepodařilo srbským orgánům zjistit žádnou dobu pojištění žalobce, takže bylo prokázáno, že k datu, kdy žalobce požadoval přiznání starobního důchodu, tj. k datu 9. 3. 2013, kdy dosáhl věku podle českých právních předpisů, byla pouze potvrzena doba na území České republiky ve výši 9 roků a 107 dnů, přičemž, aby žalobci k tomuto datu vznikl nárok na starobní důchod, musel by získat dobu pojištění plných 29 let, samozřejmě že v případě žalobce by mohlo dojít, pokud by nebyla doba pojištění splněna na území České republiky, podle shora citované Smlouvy i ke sčítání dob, pokud by byly potvrzeny nositelem pojištění.

Pokud žalobce argumentuje v žalobě tím, že mu nebyla započítána doba, kterou odpracoval v Republice, a to celých 10 let, na tomto místě soud uvádí, že postup České správy sociálního zabezpečení s ohledem na české právní předpisy i Smlouvu, která je v rozsudku citována, postupoval správně, když se obracel na nositele pojištění, nicméně nad rámec soud uvádí, že i kdyby byla započítána „teoreticky“ doba pojištění v 10 let, stále by to bylo k datu 9. 3. 2013 celkem pouze 19 let doby pojištění, přičemž k uvedenému datu podle českých právních předpisů žalobce potřeboval získání celých 29 let pojištění.

K uvedenému datu, kdy by s ohledem na dosažený věk žalobci vznikl nárok na starobní důchod, tak žalobce nesplnil druhou podmínku stanovenou v zákoně, když musí být kumulativně splněny obě podmínky, tedy nezískal potřebnou dobu pojištění. Jeho žaloba tedy není důvodná, a proto ji soud zamítl dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. září 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně